

Sygnatura akt I C 943/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Głazar

Protokolant: Magdalena Karczewska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w J.

przeciwko M. C.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 25.04.2012 r. w sprawie I Nc 19/12.

Sygn. akt I C 943/12

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w J. pozwem o zapłatę w postępowaniu nakazowym wniósł o zasądzenie od pozwanego M. C. na rzecz powoda kwoty 2.748.107,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, tytułem części odszkodowania za szkodę wyrządzoną spółce (...) sp. z o.o. przez pozwanego w łącznej wysokości 2.949.107,60 zł, powstałą w wyniku zawinonego działania pozwanego, wyczerpującego znamiona przestępstwa określonego w art. 296 k.k., która to szkoda w części tj. w zakresie kwoty 100.000 zł została naprawiona przez pozwanego na mocy porozumienia stron z dnia 12.05.2010r., a w zakresie kwoty 101.000 zł przed SO (...), pod sygn. akt I C 327/11 toczy się postępowanie sądowe przeciwko pozwanemu,

ewentualnie o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwot:

- 221.935,54 € wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem części odszkodowania za szkodę wyrządzoną spółce (...) sp. z o.o. przez pozwanego w łącznej wysokości 237.589,12 €, powstałą w wyniku zawinonego działania pozwanego, wyczerpującego znamiona przestępstwa określonego w art. 296 k.k.;

- 476.344,12 USD wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem części odszkodowania za szkodę wyrządzoną spółce (...) sp. z o.o. przez pozwanego w łącznej wysokości 500.000 USD, powstałą w wyniku zawinonego działania pozwanego, wyczerpującego znamiona przestępstwa określonego w art. 296 k.k.

Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości odpowiadającej czterokrotności stawki minimalnej.

Swoje roszczenie powód opierał na dokumentach urzędowych w postaci prawomocnych wyroków Sadu Okręgowego (...) z dnia 8 grudnia 2009r., w sprawie o sygn. akt III K 47/08 oraz wyroku Sądu Apelacyjnego (...) z dnia 23 marca 2010r. sygn. akt II Aka 71/10 oraz odpisu powodowej spółki z krajowego Rejestru Sądowego. Podnosił, że stwierdzone

zostało tymi wyrokami, iż pozwany w okresie od dnia 31.12.2001r. do dnia 31.07.2004r., to jest w czasie sprawowania funkcji Prezesa Zarządu, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dopuścił się nadużycia swoich uprawnień, w wyniku czego wyrządził reprezentowanej przez siebie spółce szkodę majątkową w łącznej wysokości 2.949.107,60 zł, tym samym dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 296 § 1 i 3 k.k. Pozwany od założenia do dnia 6 maja 2004r. był członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o.(poprzednio działającej pod firmami (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o.i (...) sp. z o.o.) uprawnionym do jednoosobowej reprezentacji podmiotu. Jako prezes zarządu pozwany zobowiązany był do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki, w tym zaciągania zobowiązań.

Strona powodowa wskazała, że ustalenia Sądu, stwierdzone w wyrokach skazujących pozwanego, co do faktu popełnienia przestępstwa, na zasadzie art. 11 k.p.c., wiążą Sąd w postępowaniu cywilnym. Z kolei szkoda wynosząca 2.949.107,60 zł powstała wskutek bezprawnego i zawinionego zachowania pozwanego i zgodnie z art. 415 k.c. powinna być przez niego w całości naprawiona.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 25 kwietnia 2012r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze zobowiązał pozwanego, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 2.748.107,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.01.2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 41.569 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (k. 79).

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany M. C. wniósł o uchylenie zaskarżonego nakazu zapłaty i oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany zakwestionował ziszczenie się wszystkich elementów odpowiedzialności prawnej, określonej w pozwie jako podstawa faktyczna i prawna powództwa tj. zdarzenia w postaci zachowania pozwanego mogącego potencjalnie wywołać szkodę w majątku powodowej spółki, adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy tym zachowaniem, a powstaniem szkody, jak i wysokości szkody. W ocenie strony pozwanej sąd karny nie ustalił dokładnej kwoty szkody poniesionej przez spółkę. Wskazał, że w przedmiotowej sprawie Sąd cywilny nie jest związany ustaleniami wyroku karnego co do wysokości szkody, albowiem przestępstwo z art. 296 k.k. nie polega na zagarnięciu konkretnej kwoty pieniężnej. Tym samym, nie sposób zgodzić się z twierdzeniem strony powodowej, iż na podstawie art. 11 k.p.c., ustalenie wyrządzonej przez pozwanego szkody majątkowej jest wiążące i nie podlega dokładnemu badaniu w postępowaniu cywilnym. Oprócz tego pozwany podniósł zarzut przyczynienia się do powstania szkody E. C. oraz zarzut przedawnienia dochodzonych roszczeń.

Na rozprawie w dniu 12 marca 2013r. pozwany podtrzymał swoje zarzuty. Wskazał, że nie wyrządził szkody w takim rozmiarze, jak wskazuje strona powodowa, a ponadto wskazał na przyczynienie się strony powodowej do powstania szkody. Odnośnie zarzutu przedawnienia, strona pozwana podniosła, że przyjmuje trzyletni termin przedawnienia z tytułu prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej, a należności te nie mają związku z prawomocnym wyrokiem karnym, trzyletni termin nie ulega przedłużeniu, a upłynął od daty wymagalności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 sierpnia 1991r. powstała powodowa spółka (...) sp. z o.o.w J., działająca poprzednio pod firmami (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o.i (...) sp. z o.o.Przedmiotem działalności powodowej spółki była produkcja elementów drewnianych i ich sprzedaż. Jedynym udziałowcem spółki do dnia 30 września 1999r był pozwany. Od dnia 30 września 2000r. udziały w spółce po 1/2 posiadali pozwany oraz T.(...)(...). Od 30 września 2002r. ponownie jedynym udziałowcem spółki był pozwany. Do dnia 6 maja 2004r Zarząd spółki jednoosobowo sprawował pozwany, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu.

W dniu 18 września 1997r. zawarta została agencyjna umowa pomiędzy powodową spółką, a holenderską firmą (...). Przedmiotem umowy były czynności agencyjne obejmujące prowadzenie szeroko pojętej działalności marketingowej, na rzecz powodowej spółki. Wynagrodzenie agenta ustalono na 8% od wartości zafakturowanej i sprzedaży. Następnie

kolejnymi aneksami zmieniano procent wynagrodzenia agenta, które od 15 grudnia 1999r. wynosiło 3% wartości sprzedaży.

W dniu 20 listopada 2001r. pomiędzy powodową spółką, a firmą (...)w Holandii podpisany został kontrakt nr (...) dotyczący stałych dostaw i sprzedaży towarów. Na mocy tego kontraktu wykluczone zostało jakiegokolwiek pośrednictwo w sprzedaży pomiędzy powodową spółką, a firmą (...)w Holandii.

Od dnia 1 stycznia 2002r. prawa i obowiązki firma (...)scedowała na firmę (...). Przejęcie praw i obowiązków przez firmę (...)nastąpiło na podstawie zawartej umowy agencyjnej z dnia 1 stycznia 2002r. Z uwagi na to, że firmy (...), a następnie H.(...), należały do pozwanego, upoważnił on do zawarcia umowy z powodową spółką Dyrektora PrzedsiębiorstwaE. C..

W okresie od grudnia 2001r. do końca kwietnia 2004r. z tytułu pośrednictwa agencyjnego powodowa spółka przekazała firmie (...) łącznie 935.207,60 zł.

W dniu 14 czerwca 2002r. pozwany w imieniu powodowej spółki podpisał z angielską firmą (...)umowę "(...)", której celem było przygotowanie finansowania projektu poprzez uzyskanie certyfikatów depozytowych na kwotę 25 milionów USD.

Powodowa spółka, zgodnie z umową, odpowiedzialna była za pokrycie kosztów uruchamiających finansowanie poprzez wpłacenie na rzecz (...) kwoty 500.000 USD.

Pozwany w dniu 25 czerwca 2002r. podpisał dyspozycję polecenia wypłaty na konto (...) w Banku w L. kwoty 500.000 USD.

Zgodnie z umową firma (...) zobowiązana była do zwrotu otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni w przypadku nie uruchomienia projektu. Pismem z dnia 31 stycznia 2003r. firma (...) w L. potwierdziła otrzymanie kwoty 500.000 USD, jednakże pieniądze nie zostały zwrócone powodowej spółce.

(okoliczności bezsporne, akta sprawy III K 47/08 Sądu Okręgowego (...): umowa agencyjnej z 01/01/2002 r., pełnomocnictwo szczególnego, pismo z dnia 08/11/2001 r., umowa agencyjna z dnia 29/09/1999 r. wraz z aneksem, umowa agencyjna 18/08/1997 r., umowa (...), dowód zapłaty, faktura vat, zestawienia księgowe, opinia biegłej sporządzonej na potrzeby śledztwa wraz z opinią uzupełniającą, faktura (...), pismo z 19/09/2002 r., pismo z 31/01/2003 r., wezwanie (...)do potwierdzenia sald z 07/01/2004 r., prawomocny wyroku z 08/12/2009 wraz z uzasadnieniem, prawomocny wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem, notatka urzędowa K.w J.z 19/01/2006 r., opinia biegłego z zakresu rachunkowości, protokoły przesłuchania świadków I.D., E. C., M. L., S. B., T. P., T. D., jako dołączone do niniejszej sprawy w teczce fioletowej; przesłuchanie powoda k. 222, 00:21:53-00:37:07; przesłuchanie pozwanego k. 222, 00:37:07-00:41:18)

Przeciwko pozwanemu toczyło się postępowanie karne.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 8 grudnia 2009r. (sygn. akt III K 47/08), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego (...) z dnia 23 marca 2010r. (sygn. akt II AKa 71/10), pozwany został uznany za winnego tego, że w okresie od października 2000r. do czerwca 2004r. w K., woj. (...), pełniąc funkcję Dyrektora Zarządu Spółki T.(...)w K.i będąc z tego tytułu zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku w zakresie dbałości o stan powierzonego mienia:

- nie wypowiedział firmie (...), a następnie odnowił z firmą (...) całkowicie zbędną, niekorzystną agencyjną umowę pośrednictwa, na podstawie której wypłacono z tego tytułu kwotę 935.207,60 zł

- zawarł z firmą (...)umowę (...)(...) na uzyskanie certyfikatów depozytowych bez odpowiedniego sprawdzenia wiarygodności kontrahenta oraz bez stosownych zabezpieczeń i gwarancji na wypadek jego nie wywiązania się z

umowy, co też w istocie nastąpiło po wpłacie kwoty 500.000 USD na konto (...)Bank (...), która to kwota nie została zwrócona,

czym wyrządził on w mieniu powodowej spółki szkodę w łącznej kwocie 2.949.107,60 zł, tj. za winnego czynu z art. 296 § 1 i 3 k.k.

Za powyższy czyn pozwany został skazany na karę dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.

Jednocześnie na podstawie art. 46 § 1 k.k. sąd karny orzekł wobec pozwanego obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz powodowej spółki kwoty 100.000 zł.

(akta sprawy III K 47/08 Sądu Okręgowego (...)- wyrok Sądu Okręgowego z dnia 08.12.2009r. oraz wyrok Sądu Apelacyjnego (...) z dnia 23.03.2010r. II Aka 71/10)

Pozwany w wykonaniu nałożonego obowiązku z art. 46 § 1 k.k., przelał na rzecz powodowej spółki kwotę 100.000 zł.

(bezsporne)

Powód (...) sp. z o.o.w J.wniósł do Sądu Okręgowego (...) pozew o zapłatę na jego rzecz od pozwanego M. C.kwoty 101.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 08.07.2011r. Sąd Okręgowy (...) zobowiązał pozwanego, aby zapłacił powodowi kwotę 101.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty wraz z kwotą 4.880 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 25 maja 2012r. Sąd Okręgowy (...)w sprawie o sygn. I C 327/11 utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty SO (...) z dnia 08.07.2011r. I Nc 36/11.

Wyrokiem z dnia 10.10.2012r. sygn. akt I ACa 730/12 Sąd Apelacyjny (...)oddalił apelację pozwanego od opisanego wyżej wyroku SO (...) z dnia 25.05.2012r.

(wyrok Sądu Okręgowego (...))wraz z uzasadnieniem z dnia 25/05/2012r. k.162-167; wyrok Sądu Apelacyjnego (...) z dnia 01/10/2012r. k. 271-287)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 496 k.p.c., po przeprowadzeniu rozprawy Sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy, albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu.

Zarzuty pozwanego od opisanego wyżej nakazu zapłaty nie zasługiwały na uwzględnienie. Kwestionował on wysokość szkody ustaloną wyrokiem karnym, podnosił, że Sąd cywilny nie jest związany kwotą szkody wskazaną w tym wyroku i winien przeprowadzić w tym zakresie postępowanie dowodowe w celu ustalenia jej rzeczywistej wysokości. Oprócz tego zarzucił przyczynienie się do powstania szkody E. C., która zawarła umowę agencyjną ze spółką (...). Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia, wskazując, że roszczenia związane z działalnością gospodarczą przedawniają się z upływem 3 lat.

Roszczenie powoda opierało się na art. 415 k.c., w myśl którego, kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami wskazanej w tym przepisie odpowiedzialności deliktowej są zawinione i bezprawne zachowanie (zaniechanie) sprawcy, szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy owym czynem, a szkodą. Ciężar dowodu w tym zakresie, stosownie do art. 6 k.c. spoczywał na stronie powodowej.

Jak wynika z bezspornych ustaleń faktycznych pozwany skazany został prawomocnym wyrokiem za to, że w okresie od października 2000r. do czerwca 2004r. w K., woj. (...), pełniąc funkcję Dyrektora Zarządu powodowej spółki i

będąc z tego tytułu zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku w zakresie dbałości o stan powierzonego mienia:

- nie wypowiedział firmie (...), a następnie odnowił z firmą (...) całkowicie zbędną, niekorzystną agencyjną umowę pośrednictwa, na podstawie której wypłacono z tego tytułu kwotę 935.207,60 zł

- zawarł z firmą (...) umowę (...) (...) na uzyskanie certyfikatów depozytowych bez odpowiedniego sprawdzenia wiarygodności kontrahenta oraz bez stosownych zabezpieczeń i gwarancji na wypadek jego nie wywiązania się z umowy, co też w istocie nastąpiło po wpłacie kwoty 500.000 USD na konto (...) Bank (...), która to kwota nie została zwrócona,

czym wyrządził on w mieniu powodowej spółki szkodę w łącznej kwocie 2.949.107,60 zł, tj. za winnego czynu z art. 296 § 1 i 3 k.k.

Zgodnie z art. 11 k.p.c., ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą Sąd w postępowaniu cywilnym.

W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, iż Sąd cywilny związany jest tylko ustaleniami dotyczącymi popełnienia przestępstwa – a więc okolicznościami składającymi się na jego stan faktyczny, czyli osobą sprawcy, przedmiotem przestępstwa oraz czynem przypisanym oskarżonemu – które znajdują się w sentencji wyroku. Oznacza to, że sąd – rozpoznając sprawę cywilną – musi przyjąć, że skazany popełnił przestępstwo przypisane mu wyrokiem karnym (wyrok SN z dnia 14 kwietnia 1977 r., IV PR 63/77, LEX nr 7928). W postępowaniu cywilnym pozwany nie może bronić się zarzutem, że nie popełnił przestępstwa, za które wcześniej został skazany prawomocnym wyrokiem wydanym w postępowaniu karnym, ani też że przestępstwem tym nie wyrządził szkody. Związanie dotyczy, ustalonych w sentencji wyroku, znamion przestępstwa, a także okoliczności jego popełnienia, dotyczących czasu, miejsca, poczytalności sprawcy itp. Sąd w postępowaniu cywilnym związany jest także ustaleniem co do osoby pokrzywdzonej, zawartym w sentencji wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego za popełnienie przestępstwa oszustwa (wyrok SN z dnia 5 grudnia 2008 r., III CSK 191/08, OSP 2010, z. 1, poz. 2). Jeśli idzie o ustaloną wyrokiem karnym wysokość szkody, dominuje pogląd, że jeżeli określenie wysokości szkody przez sąd karny ma charakter ocenny i stanowi ustalenie posiłkowe, nie wiąże sądu cywilnego. Jeżeli natomiast ustalenie wysokości szkody wynika bezpośrednio z ustalenia przedmiotu przestępstwa i stanowi jeden z elementów stanu faktycznego czynu przestępnego, przypisanego oskarżonemu (w szczególności, gdy przedmiotem tym jest określona suma pieniężna), to ustalenie takie jest dla sądu cywilnego wiążące (wyrok SN z dnia 7 marca 1967 r., I CR 464/66, LEX nr 6122, oraz wyrok SA w Katowicach z dnia 27 kwietnia 1995 r., II Akc 59/95, OSA 1996, z. 9, poz. 35; por. także wyrok SN z dnia 18 sierpnia 2009 r., I PK 60/09, LEX nr 550992). Celem regulacji zawartej w art. 11 k.p.c. jest uniknięcie możliwości wydania na podstawie tych samych stanów faktycznych różnych orzeczeń w sprawach cywilnych i karnych oraz wyeliminowania potrzeby prowadzenia podwójnego postępowania dowodowego.

Odnosząc te rozważania do rozpoznawanej sprawy stwierdzić należało, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, że ustalona w opisanych wyżej skazujących wyrokach karnych kwotowo określona wysokość szkody wiąże Sąd orzekający. Wskazać należy, że w przypadku czynu z art. 296 § 1 i 3 k.k., czynność wykonawcza polega na wyrządzeniu szkody. Wyrządzenie szkody musi nastąpić przez nadużycie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków. Omawiany czyn ma charakter skutkowy - skutek stanowi znaczna szkoda majątkowa. Winna być ona możliwa do wyrażenia w pieniądzu (patrz Komentarz do art. 296 Kodeksu karnego, Marek Kulik, LEX 2013). Niewątpliwie w takim wypadku ustalenie wysokości szkody wynika bezpośrednio z ustalenia przedmiotu przestępstwa i stanowi jeden z elementów stanu faktycznego czynu przestępnego, a zatem jest wiążące dla Sądu cywilnego. Zwrócić należy przy tym uwagę, że w wyroku wysokość szkody została określona kwotowo, w sposób konkretny, ścisły, a nie przybliżony, ocenny.

Biorąc pod uwagę powyższe, bez wątplenia to pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną powodowej spółce. Szkoda ta w wyroku karnym określona została na kwotę 2.949.107,60 zł i w tym zakresie sąd orzekający

jest związany ustaleniami sądu karnego. To samo należy odnieść do podmiotu pokrzywdzonego, jak i kwestii winy pozwanego.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należało, że pozwany wyrządził powodowi szkodę. Strona powodowa wykazała istnienie szkody, związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego, a zaistniałą szkodą, jak również istnienie winy po stronie pozwanego. Zaznaczenia wymaga, że na poczet szkody pozwany w wykonaniu nałożonego na niego obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k., zapłacił stronie powodowej kwotę 100.000 zł. Ponadto prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 25/05/2012r. utrzymany został w mocy nakaz zapłaty zobowiązujący powoda do zapłaty na rzecz powoda z tego samego tytułu kwoty 101.000 zł. Wobec tego, uzasadnione było żądanie przez powoda dalszej kwoty 2.748.107,60 zł (2.949.107,60 zł – 201.000 zł = 2.748.107,60 zł) z tytułu naprawienia wyrządzonej przez pozwanego szkody, stwierdzonej skazującym wyrokiem karnym.

Nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy podnoszony przez pozwanego zarzut przyczynienia E. C., niezależnie od tego czy byłby uzasadniony. Wszak pozwany ponosi odpowiedzialność deliktową za szkodę na zasadzie art. 415 k.c. Ewentualna pomoc E. C. w wyrządzeniu przez pozwanego szkody skutkowałaby jej odpowiedzialnością solidarną na zasadzie art. 422 k.c. i art. 441 § 1 k.c. Z istoty solidarności określonej w art. 366 § 1 k.c. wynika prawo wyboru wierzyciela dłużnika, do którego skieruje żądanie świadczenia. Zatem nawet uznanie za zasadne stanowiska pozwanego, co do przyczynienia wskazanej osoby, nie miałoby wpływu na zakres jego odpowiedzialności odszkodowawczej. Poza tym brak jest dowodów na fakt przyczynienia się E. C.. Z uzasadnienia wyroku karnego, jak i przesłuchania pozwanego wynika, że fakt zawarcia umowy agencyjnej w imieniu powodowej spółki przez E. C., która pełniła funkcję Dyrektora, nastąpił z uwagi na to, że firma (...) należała do pozwanego. Nie sposób w tym upatrywać przyczynienia się E. C..

Na uwzględnienie nie zasługiwał również zarzut przedawnienia roszczenia. Wszak ponad wszelką wątpliwość żądanie powoda oparte jest na art. 415 k.c., z tytułu odpowiedzialności deliktowej pozwanego, a nie związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zatem termin przedawnienia określa art. 442¹ § 2 k.c., który dla roszczeń wynikających ze zbrodni lub występku przewiduje 20 letni termin przedawnienia i jeszcze nie upłynął.

Mając na uwadze powyższe, uznając, że zarzuty od nakazu zapłaty nie są uzasadnione, Sąd utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze z dnia 25.04.2012r. w sprawie I Nc 19/12.

Sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie opisanego w stanie faktycznym materiału dowodowego, którego wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, a także w oparciu o przesłuchanie stron.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka E. C., z uwagi na nie uiszczenie przez stronę pozwaną w terminie zaliczki na poczet przeprowadzenia tego dowodu (k. 209). Zaliczka ta wpłacona została dopiero w dniu 12.03.2012r. (pełnomocnik pozwanego odebrał wezwanie w dniu 11.02.2013r.), to jest po upływie wyznaczonego terminu (art. 130(4) § 5 k.p.c.). Sąd pominął także inne wnioski dowodowe pozwanego (zawarte w zarzutach od nakazu zapłaty), jako pozbawione istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i powołane jedynie dla zwłoki.